

Juryrapport Pop Media Prijs 2023

2022 was een maf muziekjaar – dat begon in lockdown en halverwege losbarstte in een gigantische festivalzomer. Zo grillig als het jaar was, zo uiteenlopend zijn ook de genomineerden voor de Pop Media Prijs. Na een online stemronde voor publiek en een tweetal jury beraden kwamen uiteindelijk drie mediamakers bovendien: een fotograferende veteraan die nog altijd elke week in de loopgraven te vinden is, een alleskunner met voorliefde voor nieuwe artiesten en een artiest die zijn strepen al lang en breed heeft verdiend en zich nu ontpopt tot podcastmaker voor een megapubliek.

Fotograaf Paul Bergen bracht dit jaar met *Nineties Spirit* een prachtig boek uit, waarmee hij de jaren negentig weer tot leven wekte, en hij was anno 2022 nog net zo actief in de fotopit. Veronica van Hoogdalem liet haar stem horen via Podium Zwart, radioshow *Wat Anders* én de verfrissende podcast *Praat Muziek Met Me*. En rapper Hef, die het extreem succesvolle praatprogramma *Rookworst* presenteert en onder die noemer ook zeer diepgaande een op een interviews doet met de grote popsterren van Nederland. Alsof dat nog niet genoeg was, schreef Hef samen met Erik Jan Harmens zijn biografie *PUUR*, die al weken niet uit de bestseller 60 is te slaan.

Maar er was meer dit jaar. Precies een jaar geleden schudde de hele muziekindustrie op zijn grondvesten na de aflevering van Tim Hofman's YouTube-programma *BOOS*, over grensoverschrijdend gedrag bij *The Voice*. Naar aanleiding van het programma schreven tientallen Nederlandse zangeressen een open brief over de hardnekkige problemen in onze sector, en dat bracht een gesprek op gang waar we nog steeds middenin zitten.

Ook vielen dit jaar verfrissend veel radiomakers op. Jasper Leijdens bijvoorbeeld, die bij *KINK* een nimmer aflatend enthousiasme voor nieuwe bands tentoonspreidt. Er zijn maar weinig programma's waar artiesten zich zó thuisvoelen. En Vera Siemons, die bij *3FM* (en op tv) laat zien dat je fancultuur ontzettend serieus mag nemen, én met podcast *De Lesbische Liga* zowaar zelf een hele horde fans kreeg (die ook echt een kaartje kopen als hun favoriete podcast naar een poppodium komt). Het leidde ook tot de inmiddels gevleugelde uitspraak: 'Do you listen to Vera on track?' Ten slotte vielen de podcasts *De Laatste Dagen* van Marvin Gaye en *De Machine* op. Die laatste laat met versterking van Malou Miedema een verfrissend nieuw geluid laat horen, als het gaat om nieuwe ontwikkelingen in de muziekwereld.

En een bijzondere vermelding voor Bart Heemskerk, de fotograaf die zich helemaal het schompes rent om zoveel mogelijk vast te leggen op de grote festivals, meetourt met een superster-dj als Armin van Buuren, én een stoepiegel van een fotoboek maakte over de band die hij twaalf jaar lang volgde: *Kensington*.

Maar de jury nomineerde uiteindelijk een andere fotograaf, een heuse veteraan zelfs, Paul Bergen. In zijn boek *Nineties Spirit* bundelde hij de mooiste beelden die hij in de jaren negentig schoot. Blader er doorheen, en je krijgt meteen weer het gevoel dat je erbij was. Je kan het zweet van Bono al bijna ruiken, daar in het Goffertpark. Je ziet de sok slingeren aan de lul van Antony Kiedis. En je wil je hand al bijna uitsteken om de crowdsurfende Kurt Cobain op te vangen, in dat kleine zaaltje in Frankfurt.

Niet alleen de livefoto's vallen op in Nineties Spirit, maar zeker ook de vele portretten die hij schoot. Van Aerosmith, van Beth Gibbons (Portishead), van Björk, van Black Sabbath, van David Byrne, van Iggy Pop, van fucking Daft Punk. Maar soms onder lastige omstandigheden: iedere fotograaf weet dat je soms maar vijf minuten hebt om een foto te schieten, en oh ja, de artiest wil ook niet naar buiten dus het moet voor dit witte muurtje in de lobby van het hotel. Toch lukte het Paul keer op keer om weer thuis te komen met beelden die raken. Nu is het ondenkbaar dat je als Nederlandse fotograaf in 10 jaar tijd zoveel Grote Artiesten voor de lens krijgt, de nineties waren misschien wel het laatste decennium waarin dat nog mogelijk was.

En nog steeds is Paul Bergen een van de hardst werkende muziekfotografen van Nederland. Nog altijd is hij wekelijks wel bij de Ziggo Dome, AFAS Live of een van de vele festivals te vinden. Vooraan in de fotopit, om in drie nummers (no flash) een concert vast te leggen. En wie hem daar aan het werk ziet, ziet dat hij nog net zo'n levensvreugde en enthousiasme voor zijn vak uitstraalt als dertig jaar geleden.

'Langs welke media wil je gaan om je album te promoten?', vroeg Top Notch twee jaar geleden aan Hef. Zijn antwoord: 'Geen een man, fok het. Ik doe het deze keer zelf.' Omdat hij het gevoel had dat andere media tekortschoten, creëerde hij zijn eigen medium: Rookworst de Podcast, zeker in Nederland een totaal vernieuwend programma.

Hef voert daarin overdadig lange groepsgesprekken die uren kunnen duren, met belangrijke spelers uit de hiphopwereld, met popsterren maar ook met de mensen die normaliter alleen achter de schermen opereren. Soms lijkt het ogenschijnlijk wat chaotisch, maar weinig mensen hebben zo'n natuurlijk overwicht als Hef, zijn zo goed op de hoogte en weten via een beetje subtiele sturing hele verhalen teweeg te brengen. Juist door de lengte, is alles bespreekbaar en komen ook thema's bovendrijven die in andere interviews nóóit aan bod komen. Van liefde tot racisme, van Wie de favoriete rappers van je favoriete rappers zijn, welke voetballer inspireert en... of je billen chapt.

Met Rookworst zijn ze dit jaar bovendien gaan experimenteren met een betaalmodel. Leden krijgen toegang tot bijzondere een-op-een-interviews. Ook daarover is de jury zeer te spreken, en zo wist hij ook artiesten te spreken te krijgen die HELEMAAL GEEN INTERVIEWS doen en media wantrouwen, zoals de omstreden straatrapper JoeyAK. In zulke gesprekken kijkt Hef voorbij de oppervlakte, en zien we kanten van supersterren ziet zoals je nergens te zien krijgt, Sevn Alias, Josylvio, Frenna.

En dan was er ook nog een boek: samen met Erik Jan Harmens zette hij zijn leven op papier. Het resultaat, het boek PUUR, is een rauwe, soms pijnlijk eerlijke biografie waardoor je iets beter leert wat Hef Bundy, een van de grootste boegbeelden van de Nederlandse hiphop, precies drijft in het leven en wat hem heeft gevormd. Het boek is een regelrechte hit die nog altijd in de bestseller 60 staat en een nieuwe generatie aan het lezen krijgt.

En dan Veronica van Hoogdalem, een alleskunner die een dik decennium geleden bij TMF begon als presentator en sindsdien allerlei tv-programma's maakte. Vooral de afgelopen paar jaar valt Veronica op als een integere muziekliefhebber die in staat is om in snappy soundbites nieuwe muziek te duiden voor een miljoenenpubliek.

Daarnaast doet ze op verschillende platforms (tv, radio, podcasts) entertaining, ontroerende en inhoudelijke interviews met zowel gevestigde wereldsterren als artiesten die nog aan het begin van hun carrière staan. Neem een artiest als Alicia Keys. Mindere muziekjournalisten zouden bevriezen wanneer ze op tv, via een krakende Zoom-verbinding, zo'n icoon moeten interviewen, maar Veronica weet ook in zulke omstandigheden een natuurlijk, mooi gesprek te voeren.

De jury is bovendien zeer gecharmeerd van de interviews die ze deed bij podcast Woordenschat en doet bij podcast Praat Muziek Met Me. Ze is vanaf de eerste seconde ontwapenend en ze is in staat om artiesten direct op hun gemak te stellen, maar zal vervolgens ook niet nalaten om wat speldenprikjes van kritische vragen te stellen wanneer de geïnterviewden dat verdienen. Praat Muziek Met Me werkt bovendien als een trojaans paard: via bekende Nederlandse artiesten leren we ook weer onbekende muziek kennen.

Het programma Wat Anders, dat ze presenteert met Vincent Reinders en Pim Lauwerier, is bovendien een frisse wind binnen 3FM, een plek waar ruim baan wordt gemaakt voor meer alternatieve hiphop en dance. En alsof dat nog niet genoeg is, is Veronica van Hoogdalem ook nog eens het gezicht van Podium Zwart, een muzikaal tv-programma dat niet primair gedreven wordt door kijkcijfers, maar oprecht nieuwe artiesten met een bijzonder verhaal weet te breken, artiesten die hiervoor eigenlijk geen enkele serieuze plek in de media kregen.

Iemand die al zo lang in de mediawereld werkt en op zoveel platforms actief is, die verdient de Pop Media Prijs. Iemand met het talent om grote artiesten direct op hun gemak te stellen, maar ook een nog altijd een onstilbare honger heeft naar nieuwe acts en geluiden, die verdient de Pop Media Prijs. En iemand die die nieuwe acts dan óók nog weet te brengen naar het grote publiek, die verdient de Pop Media Prijs.

Kortom: de winnaar van de Pop Media Prijs 2022 is Veronica van Hoogdalem. De mediawereld kan meer mensen als jou gebruiken, Veronica, dus we hopen dat je nog heel lang zo doorgaat. We hopen dat je podium alleen maar groter mag worden en dat je ook nieuwe generaties muziekliefhebbers weet te inspireren om dit werk te gaan doen.